

Konjunkturtillæget er nedsat med ca. 20 Mill. Kr. Den automatiske Nedgang paa Dyrtdistillæget er det vel vanskeligt at gøre helt nøjagtigt op, men det er vel nok omkring 30 Mill. Kr. Paa § 26 er Forholdet det, at man er begyndt at gaa successivt ned med de store Millionbeløb til offentlige Arbejder, som endnu ligger langt, langt udover det, der er det normale, og langt udover det, som ogsaa blev anvendt de sidste 4 Aar i den forrige Regerings Tid. Men vi er ogsaa naaet dertil, at Indtægterne er begyndt at vinde frem paa § 26, thi efterhaanden som Udlaanene er blevet saa store efter de gamle Husmandslove, og Bygningsobligationerne o. s. v. kan sælges, vender Indtægterne tilbage, og Laanene vil efterhaanden vende tilbage. Paa den Maade vil Balancen blive skabt. Men dette har selvfølgelig maattet tage sin Tid. Det er et systematisk planlagt Arbejde, der er gjort i saa Henseende, og Vejen gaar frem efter den samme Linie, som her er betraadt. Og saa meget er jo naaet — og Sagen ligger klar for alle —, at saavel Statsvirksomheder som selve Driftsregnskabet, der blev aflagt for 1922—23, begge har givet Overskud. Jeg har jo før sagt, og jeg siger det igen, at det er min Tro, at naar Regnskabet foreligger til Efteraaret, vil det samlede Budget vise Balance paa Statsregnskabet, og dermed vil jo det store Hovedformaal være naaet, at der er sikret Balance. Denne Balance maa fæstnes og udvides, thi vi ligger for højt endnu og maa længere nedad med Udgifterne. Den nuværende Finanslov, som den er vedtaget, viser jo et Overskud paa Driften af mellem 17 og 18 Mill. Kr., og hvis jeg tager det samlet, vil Forholdet jo være det, at den samlede Indtægt vil være 470½ Mill. Kr. — jeg tager Tallene, som de er — og den samlede Udgift 493,9 Mill. Kr. Det skulde saa give et Underskud paa 23,4 Mill. Kr., og her vil muligen være at lægge til dette Underskud det Laan, der staar i Forbindelse med den kongelige Mønt. Saa vil det samlede Underskud blive en 37—38 Mill. Kr., som Finanslov og Tillægsbevillingslov ser ud. Dette Beløb vil ganske sikkert ved Regnskabets Afslutning være forsvundet. Det er nu min Opfattelse. Forholdet vil derfor være det, at Driftsudgifterne, naar jeg sammenholder dem med Driftsudgifterne i 1919—20, trods de Stigninger, jeg har nævnt, vil være nedbragt med 126 Mill. Kr., og det samlede Statsbudget vil være gaaet ned med 108 Mill. Kr. paa Udgiftssiden, og dette Tal vil ved Statsregnskabets Afreggelse være vokset,

saaledes at Udgifterne er bragt ned med et større Beløb.

Det er altsaa Frugten af de Bestræbelser, Regeringen har udfoldet paa det økonomiske Omraade for at skabe Balance, men trods det, at man ligger saa meget længere nede med Udgifterne og Indtægterne og Balancen end i 1919—20, har et saadant Resultat ikke kunnet opnaas, uden at der bragtes nye Indtægter til Veje. Disse nye Indtægter er tilvejebragt under Modstand fra Oppositionens Side, og det har undret mig noget, fordi jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at hvis den Fejltagelse skulde ske, hvad den sikkert ikke gør, at de Herrer skulde blive Flertal ved Valget, saa vilde de bevare alle disse Skatter, alle disse Indtægter. For at blive ganske sikker i min Sag vil jeg spørge det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, om han vil have nogen af dem afskaffet, og hvad han vil have dem erstattet med. Det var det ganske interessant at faa at vide. Det har været nødvendigt at skabe nye Indtægter, og jeg tror, det er blevet gjort paa saa lempelig en Maade, som det kunde gøres, i alt Fald er Forholdet det, at de store Indtægter betaler en højere Skat nu end nogen Sinde før. De store Middelinntægter er beskattet højere, og derfor bliver Skatten af den første Million højere end efter den forrige Skattelov. Der er lempet lidt for de store Formuer, men for de større Indtægter er der givet Paalæg. Jeg tror, at man neppe vil være dristig ved at gaa til yderligere Beskatning ad den direkte Vej med de Satsler, vi nu er oppe paa, det tager jeg ikke i Betænkning at sige. Jeg er ogsaa en meget stærk Tilhænger af direkte Beskatning, men der er en naturlig Grænse, et Skæringspunkt, som det ikke gaar an at overskride. Det mente de Herrer ogsaa tidligere, den Gang bevægede de sig i ganske andre Tal, og vi maatte bestandig vejlede dem, de var bestandig paa gale Veje, men nu, da vi er oppe paa saadanne høje Satsler, vil de højere op. Det skal jeg senere udtale mig lidt om.

Jeg vil ikke slutte disse Bemærkninger om Skatterne uden at gøre opmærksom paa, at der er gennemført en meget betydelig Skattelettelse for Familieforsørgere og særlig for de smaa Indtægter, det vil alle indrømme. Jeg har tidligere nævnt Tallene vedrørende dette Forhold. For en Landfamilie med 3 Børn — i Byerne kan Lettelse gives for en højere Indtægt — og en Indtægt paa 2 000 Kr. gives der en Lettelse fra 9 Kr. til 80 Ø., hvilket forekommer mig meget betydeligt, for en Indtægt paa 3 000 Kr. gives en Lettelse paa 19 Kr., paa en